

DZWONICA (12) *sb f*

dzwonica (7), **dzwonnica** (1), **zwonica** (4); dzwonica *BielŻyw, RejAp, ModrzBaz, StryjKron, CzechEp, KlonWor*; zwonica *Mymer¹, RejRozpr, RejFig* (2); dzwonica : dzwonnica *BielKron* (1:1).

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

sg N dzwonica (4). *♦ A dzwonicę* (2). *♦ L dzwonicy* (4). *♦ V dzwonico* (4). *♦ pl G dzwonić* (4).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII w.

Budowla w kształcie wieży z dzwonami zawieszonymi w górnej jej części; campanile Mymer¹, Cn; campanarium, turris templi aeramenta sonora continens Cn (12) : *Mymer¹ 7*; Też [Wirgilius] dzwonicę iednę kamienną wdziałł *BielŻyw* 123; DWá żaczy ná zwonicy / Káwiętá zbieráli *RejFig Cc5, Cc5*; wżytko wygorzáło [...] także dzwonicá y z dzwony S. Szczepaná *BielKron* 398, 353v; który Woiewodá potym fię łam z rospáczy ná Dzwonicy v kościołá imienia łwego obieśl. *StryjKron* 220; *CzechEp* 362; *KlonWor* 49.

Przysłowie: RejRozpr K3; że niemáią być czynione złe rzeczy/ áby z nich przychodziły dobre: áni dzwonica (iáko náłzy mawiáią) ma być odżierána dla przykrycia kościołá [*nec campanile spoliandum est templi tegendi causa*]. *ModrzBaz* 99v.

Przen: Coś podrzędneho, służebnego, jak dzwonnica w stosunku do kościoła; tu: człowiek prosty (1) : (*marg*) Iełli pan karze krolesthwá á což my rzeczymy. (–) A iełli fie to dzieie nád ták zacnemi kościoły á ták zacnemi narody/ což ty s łobą małz pomyłlic nędzna dzwonicó á nikczemne błoto/ czo iáko proch leżyłz przed nogámi Páńłkiemi [...] Gdyż tu słýłzyłz iż tu Pan nie iedno do kościołow woła [...] ále do namnieyłzego z nas *RejAp* 20.